

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carme Riera a LletRA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/carme-riera> >

Carme Riera

Qui sóc i per què escric

Carme Riera

Als motius que m'impulsen a escriure, s'hi superposa sempre, amb obsessiva claredat, una imatge, la imatge d'una nina (d'una nena, com es diu en català de Barcelona)

amb trunyelles i ulls tristos, que mirava la mar llunyana des d'una finestra, d'una casa gran i buida del barri vell de Ciutat de Mallorca. La imatge d'aquella nena que rebutjava paorosa els miralls perquè no era guapa com la seva mare, i sí lletja com el seu pare, torna a omplir ara la meua retina: no juga, mira com juguen els seus germans al jardí de casa, des del balcó de la cambra de l'àvia, la senyora àvia, a la qual escolta gairebé tot el dia explicar velles històries d'un passat familiar, ranci i esbucat. Històries d'amor amb luxes i passions incontrolables, fins i tot de raptos, històries que desboquen la fantasia de la nena, i la impulsen a fabular-ne de semblants. La nena trista que rebutja els miralls perquè té por de veure's reflectida amb el bigoti que gasta el seu pare, comença a escriure als vuit o nou anys variants de les històries que li explica l'àvia, i pretén fins i tot, per tal de no enfrontar-se directament amb l'home negre que totes les setmanes interroga rere les petites retxilleres de l'odiós confessional, confessar-se per escrit. Només d'aquesta manera, escamotejant la presència, se sent capacitada per vèncer la seva tímida infinita i, fins i tot, per diluir entre les ratlles de la cal·ligrafia, les possibles culpes. Diguem-ne que el full en blanc li serveix com a mirall, com el mirall que rebutja, perquè en el full en blanc s'hi sent afavorida i fins i tot gratificada.

No negaré que sent força tendresa, molta més que quan érem la mateixa, per aquella nena que vaig ser, en les vivències de la qual s'expliquen, en part, els motius que m'impulsen a escriure. Ara sé per què vaig començar a escriure, i que fou per culpa de l'àvia, en primer lloc, incitada per la seva capacitat de contar històries, i en segon lloc, perquè l'escriptura em servia per foragitar els fantasmes i sobretot per explicar-me el món, per conèixer la realitat que m'envoltava i clarificar-la. Després, a aquests motius fonamentals, s'hi han anat afegint uns altres; escric, ben segur, perquè no puc evitar-ho, no em puc sostreure la necessitat de fabular, d'imaginar alternatives a la realitat, a l'entorn, a tot allò que tenc a l'abast.

Copyright © 1998 Carme Riera i Institució de les Lletres Catalanes. Reproduït amb el permís de l'autora

N'han dit...Era, probablement, l'última cosa que podíem pensar que passaria quan ens vam conèixer, cap al 1967: que Carme Riera esdevingués una narradora que tingués èxit de públic. Els autors literaris que hi arriben són de dues menes: n'hi ha que s'ho proposen, i el seu far podria ser Dickens; d'altres s'hi troben de manera imprevista, com una cosa que ve bruscament de més a més. No estic pas gens segur que el 1967, o el 1968, Carme Riera em manifestés, més enllà de la seva evident passió per la literatura, un desig explícit i específic de ser narradora; quan, a començaments dels anys 70, em va dir que publicaria un llibre de contes, a la col·lecció "Gavilans", ni ella ni jo ens pensàvem que fos la bomba de rellotgeria que efectivament va ser *Te deix amor la mar com a penyora*, la repercussió del qual va arribar, gairebé, a ultrapassar-la, sobretot perquè es manifestava amb una mena de pulsio urgentíssima i impensada per part del públic lector. Ara: que una obra literària no pas concebuda de manera fonamental per conquerir el públic hi arribi sobtadament, de

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carme Riera a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/carme-riera> >

forma irrevocable, pot ser un signe d'aquella particular excel·lència que, obscurament, albira en nosaltres alguna cosa anterior al gust o a les sol·licitacions del caprici, alguna cosa que bé caldrà anomenar instint de reconeixença, un sentiment que és també literari, però que toca regions que no sempre reïx a tocar la literatura. La pertinença de Carme Riera a aquesta particular i privilegiada família d'autors explica la inconfusible autoritat expressiva que ha acompanyat sempre els seus texts i que en l'etapa de més maduresa, a *Dins el darrer blau* i *Cap al cel obert*, arriba a ser abassegadora, exaltant i embriagadora.

La matèria prima, d'antuvi, semblava excelsa però no pas fàcilment manejable i, de més a més, trencadissa: la vulnerabilitat dels sentiments, d'un costat, i, de l'altre, la parla mallorquina. L'èxit, era, doncs, impressionant com a guany literari ja que, d'un costat, havia esquivat el risc de la carrincloneria, i, de l'altre, el risc del costumisme dialectal, amb una energia i una saviesa indefallents. Però, Carme Riera és també historiadora, teòrica i investigadora de la literatura, i -als antípodes de les xacres de la narrativa professoral- és en la combinació de les dades que aquest aspecte seu la té avesada a percaçar amb els trets dels llibres inicials que ha arribat a establir la seva veu més plena. Hi ha, després de *Te deix amor la mar com a penyora*, i *Jo pos per testimoni les gavines* un període d'inflexió en el qual, de diferents maneres a *Una primavera per a Domenico Guarini*, *Qüestió d'amor propi* o *Joc de miralls*, per esmentar només uns quants exemples, comença a produir-se l'encavalcament de la Carme Riera lírica i introspectiva dels inicis amb la Carme Riera investigadora (i també amb una Carme Riera irònica i fins sarcàstica, ben lluny de les temptacions del sentimentalisme figa-flor, ben a favor, en canvi del ver i bell sentiment), que ens durà a la totalitat escriptural de les dues darreres grans novel·les, en les quals es demostra allò que ja sabíem els que la coneixíem bé: que, com Charlotte Corday, l'executant de les suavitats tonals dels contes duia un coltell amagat, és a dir, no tan sols un bisturí per tallar el nervi de l'esbravament narratiu circumdant o de la rutina lectora, ans també un glavi fulgurant per obrir camí, com a cops de matxet, en la jungla de la narració. L'espessorall de la matèria narrativa arriba a esdevenir especialment ric, dens i implicador en l'obra mestra definitiva, *Cap al cel obert*, a la fecunda i rigorosíssima frondositat de la qual és del tot impossible de sostreure's. Aquest veritable, monumental -i, alhora, secret, tènue i íntim- cos vivent ens interpel·la amb una veu tan pregonada com les que ens parla a les "obscuras claredats" del somni.

[Pere Gimferrer](#), pròleg a Lluïsa Cotner, ed., *El mirall i la màscara* (Barcelona, Destino, 2000)

Tast de textos

Text

 PDF: Venjaré la teva mort (2018)

Primeres pàgines de la novel·la.

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/38/37665_Venjar_e_la_teva_mort.pdf

 PDF: Les darreres paraules (2016)

Primres pàgines de la novel·la.

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/34/33698_Les_darreres_paraules.pdf

 PDF: Te deix, amor, la mar com a penyora (1975)

Primeres pàgines de l'edició commemorativa del 40è aniversari de la novel·la (2015).

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/30/29379_Te_dei

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carme Riera a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/carme-riera> >

x_amor_la_mar_com_a_penyora.pdf

 WEB: Un fragment de *La meitat de l'ànima*

Amb la traducció al francès i a l'italià. A Visat (PEN Català).

<http://www.visat.cat/traduccions-literatura-catalana/cat/fragments/145/15/cat/0/-/carme-riera.html>

 WEB: Un fragment de *Dins el darrer blau*

Amb la traducció a l'italià i a l'alemany. A Visat (PEN Català).

<http://www.visat.cat/traduccions-literatura-catalana/cat/fragments/146/15/cat/0/-/carme-riera.html>

 WEB: Un fragment de *Temps d'una espera*

A El Poder de la Palabra.

<http://www.epdlp.com/texto.php?id2=1213>

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Viquipèdia

Biografia, obra, premis i enllaços sobre l'autora a l'enciclopèdia lliure.

https://lletra.uoc.eduhttps://ca.wikipedia.org/wiki/Carme_Riera_Guilera

 WEB: A la Hiperenciclopèdia

<https://lletra.uoc.eduhttps://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0055618.xml>

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Riera+Carme+1948&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Riera+Carme+1948&sortdropdown=-&searchscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SCarme%20Riera__Ff%3Afacetfields%3Aauthor%3Aauthor%3AAutor%3A%3A__Orightrresult?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Articles de l'autora (Traces)

https://lletra.uoc.eduhttps://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Riera%2C+Carme&f=author&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Articles sobre l'autora (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Riera%2C+Carme&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Carme Riera a WorldCat

Informació bibliogràfica a la xarxa de biblioteques gestionada per l'OCLC (Online Computer Library Center, Inc.).

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carme Riera a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/carme-riera> >

http://www.worldcat.org/search?q=%22Carme+Riera%22&dblist=638&fq=ap%3A%22riera%2C+carme%22&qt=facet_ap%3A

Comentaris sobre l'autora

Crítica

 WEB: Pàgina de l'AELC

Biografia, informació i publicacions.

<http://www.escriptors.cat/autors/rierac/>

 WEB: L'autora al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Biografia, enllaços i transcripció d'articles sobre Riera.

http://www.ducros.cat/corpus/index.php?command=show_news&news_id=2401

 WEB: Riera a Veus de dona

Pàgina dedicada a l'autora dins la web d'Ainamar. Inclou biografia, tast de textos i una selecció d'enllaços.

<http://www.xtec.cat/~aribas4/literatura/dones/index.htm>

Comentaris

 WEB: Sobre La meitat de l'ànima

Entrevista a eitb.com (Euskal Irrati Telebista). En àudio.

http://www.eitb.com/pompas/lib_entrevistas.asp

 WEB: Parlant amb Carme Riera

Entrevista de Nuri Verdú per a *Fusión* (abril 1999).

<http://www.revistafusion.com/catalunya/1999/abril/entrev67.htm>

 WEB: "La ficció epistolar de Carme Riera"

Francesco Ardolino, de la Universitat de Barcelona, comenta el primer recull de contes de l'escriptora, al *Journal of Catalan Studies*.

<http://www.uoc.edu/jocs/3/articles/ardolino4/>

 WEB: Carme Riera i la crítica

Montserrat Lunati (Cardiff University) ressenya l'estudi crític *El mirall i la màscara*, editat per Lluïsa Cotoner. A la revista digital *Journal of Catalan Studies*.

<http://www.uoc.edu/jocs/ressenyes/riera/index.html>

L'autora 2.0

A les xarxes

 WEB: A Twitter

[Tweets by Carme Riera](#)

https://lletra.uoc.eduhttps://twitter.com/carmeriera_ofic

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carme Riera a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/carme-riera> >
